

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: X. Y., zastoupeného JUDr. Jindřichem Zadinou, advokátem se sídlem Sokolská 1662/35, Praha 2, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2007, č. j. OAM-1-647/VL-10-K04-2007, o udělení mezinárodní ochrany, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 6. 2008, č. j. 29 Az 67/2007 – 49,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové (dále též „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále též „žalovaný“).

Stěžovatel ve své kasační stížnosti uvedl, že jej zastupuje JUDr. Jindřich Zadina, avšak plnou moc k tomuto zastupování nedoložil. Zastoupení advokátem je v řízení o kasační stížnosti dle § 105 odst. 2 s. ř. s. povinné, krajský soud proto usnesením ze dne 7. 8. 2008, č. j. 29 Az 67/2007 – 60, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doložil do spisu plnou moc udělenou advokátu k zastupování v předmětném řízení. Dále jej vyzval, aby doplnil kasační stížnost ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), tj. označil důvody kasační stížnosti. Stěžovatel byl v závěru tohoto usnesení poučen o následcích neodstranění uvedených nedostatků.

Shora označené usnesení krajského soudu bylo stěžovateli doručeno dne 14. 10. 2008 (viz č.l. 61 soudního spisu).

Stěžovatel doložil do spisu plnou moc zástupce JUDr. Jindřicha Zadiny, advokáta se sídlem Sokolská 35, Praha 2 (č. l. 65 spisu) spolu s podáním označeným jako „zdůvodnění kasační stížnosti“. Obsahem tohoto podání je konstatování výroku napadeného rozhodnutí krajského soudu, skutečnost, že proti tomuto rozsudku byla podána kasační stížnost. Stěžovatel prostřednictvím svého zástupce k důvodům kasační stížnosti odkazuje na § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., „*neboť nebylo přihlédnuto k jeho tvrzením, skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spise*“.

Nejvyšší správní soud v rozhodnutí rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, publikovaném pod č. 835/2006 Sb. NSS, uvedl, že „žalobce je povinen vylicit, *jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnost. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami.*“ Citované závěry Nejvyššího správního soudu je přitom možno plně aplikovat i na podání kasační stížnosti směřující proti rozhodnutí krajského soudu. V dané věci kasační stížnost ani její výše citované doplnění požadavky vyjádřené v uvedeném rozhodnutí nesplňují, neboť neobsahují konkrétní právní ani skutkové okolnosti, z nichž stěžovatel dovozuje nezákonnost napadeného rozsudku krajského soudu.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Kasační stížnost ve výše uvedené podobě neumožňuje meritorní přezkum napadeného rozhodnutí, neboť stěžovatel ani přes výzvu krajského soudu nevymezil důvody a rámec přezkumu. Vzhledem k neodstranění vad kasační stížnosti, pro které není možno v řízení pokračovat, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. ledna 2009

JUDr. Radan Malík
předseda senátu